

μία ὄψη, τὴ θεωρούμενη ὡς ἄνω ἢ ὁποία ἄνω ὄψη συνίσταται ἀπὸ μία λεία ἐπίπεδη ταινία στὴν συμβατικῶς λαμβανόμενη ὡς ἀριστερὴ πλευρά. Ἡ ταινία ὁρίζει τμήμα κοιλώματος βάθους ± 5 ἑκατοστῶν.

Τὰ «εὐθύγραμμα ἴχνη πρόσφυσης λεπτῆς ἐπίπεδης λίθινης πλάκας πού προφανῶς ἀποτελοῦσε τὸ ἐρεισίνωτο τοῦ καθίσματος» δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ κενὸ πού δημιουργήθηκε ἀπὸ τὴν ἀπόσπαση κροκάλας ἀπὸ τὸν κακῆς ποιότητος λίθο. Ἡ λεγόμενη πρόσφυση, (θηλυκὸ στὴν οἰκοδομικὴ ὀρολογία ἢ μισοχάραγμα, μόρσο, περαστός, ραμποτέ, στίς διάφορες παραλλαγές τῆς τεχνικῆς αὐτῆς συναρμογῆς δύο τεμαχίων) δὲν ἀρκεῖ στατικῶς γιὰ τὴ στερέωση ἐρεισινώτου πού δεχόταν ὅπως εἶναι φυσικὸ, ἰσχυρὲς πιέσεις.

Τὸ λίθινο ἀντικείμενο δὲν εἶναι πρωτοφανές. Πρόκειται γιὰ τμήμα οἰκιακοῦ ἢ βιοτεχνικοῦ σκεύους, λεκάνης, ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ κοιλώματος, συνηθέστατου ὡς εὐρήματος σὲ οἰκισμοὺς, στρατόπεδα, ἐργαστήρια.

Ὁ κ. Μαγγίδης λέγει διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι τὸ θραῦσμα ἀνήκει στὸν θρόνο τοῦ μεγάρου τῆς ἀκρόπολης τῶν Μυκηνῶν καὶ ὅτι κρημνίστηκε στὸν Χάβο «περὶ τὰ 80 μέτρα νοτίως τοῦ μυχοῦ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Μυκηνῶν πού βρίσκεται κάτω ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ μυκηναϊκὸ ἀνάκτορο». Ἄρα ὁ θρόνος ὀλόκληρος ἢ τὸ τμήμα του αὐτὸ ἔπεσε σὲ εὐθεία γραμμῆ, «κάτω ἀκριβῶς» στὸν Χάβο ἀπὸ τὴ θέση στὴν ὁποία ἦταν ἰδρυμένο. Στὸ δελτίο τὸ ὁποῖο ἔχει προσαρτήσῃ στὸ Μουσεῖο στὸ λίθινο ἀντικείμενο, ἀναγράφεται Mycenae 20/14 Lower Town, ἢ λεγόμενη Κάτω Πόλη, σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν ἀκρόπολη, πού τοπογραφικῶς, ἢ Lower Town, εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν «κοίτη τοῦ Χάβου» ὅπου λέγεται ὅτι βρέθηκε ὁ λίθος. Ἄρα ὑπάρχουν δύο τόποι εὕρεσης.

Ἄξιο μνείας εἶναι ὅτι ὁ κ. Μαγγίδης στὴν ἐπιστολὴ του λέγει ὅτι «οἱ μεγάλες διαστάσεις τοῦ [λίθου] καθὼς καὶ τὸ σημεῖο ἀνεύρεσῆς του συνηγοροῦν πῶς πρόκειται πιθανότατα γιὰ τὸν θρόνο τῆς τελευταίας φάσης τοῦ μυκηναϊκοῦ ἀνακτόρου τῶν Μυκηνῶν». Σὲ ἄλλα σημεία τῆς ἐπιστολῆς του λέγει ὅτι «πρόκειται πιθανότατα γιὰ τμήμα μεγάλου καθίσματος» καὶ ἀποδίδει, πάντοτε «πιθανῶς», θραύσματα ἀρχαίων τῶν Μυκηνῶν, πού ἔχουν βρεθεῖ σὲ ἀπομακρυσμένα σημεία τοῦ ἀνακτόρου,

στον υποθετικό θρόνο, πού μόνο στοιχείο του είναι ένα κοίλωμα πού τὸ βάθος του μόνο αποκλείει νὰ ἀνήκει σὲ θρόνο. Τέλος, ἐντελῶς ἀντιδεδοντολογικῶς, καταλήγει σὸ βέβαιο συμπέρασμα ὅτι τὸ εὔρημά του εἶναι «ὁ μοναδικὸς ἕως τώρα ἀνακαλυφθεὶς θρόνος μυκηναϊκοῦ ἀνακτόρου στὴν ἠπειρωτικὴ Ἑλλάδα» καὶ τὸν συνδέει μὲ τὸν θρόνο τοῦ Ἀγαμέμνονος, πρόσωπο ὡς γνωστὸν μυθικὸ τοῦ ὁποῦ ἡ ὑπαρξὴ δὲν ἀποδεικνύεται, ὁ ἀείμνηστος Σπύρος Ἰακωβίδης τὴν ἀπέρριψε.

Δὲν γνωρίζω ποιὸς ἔδωσε στὸν Τύπο τὶς πληροφορίες, τὰ σχέδια καὶ τὶς φωτογραφίες, πιθανῶς πρόσωπο τοῦ κύκλου τοῦ τομέως ἀνασκαφῆς τῆς Κάτω Πόλεως πού ἐπιβλέπει, γιὰ λογαριασμὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ὁ κ. Μαγγίδης, χωρὶς βεβαίως τὴν ἄδειά της, διότι οἱ φωτογραφίες τοῦ λίθου καὶ τὸ σχέδιο τοῦ ὑποθετικοῦ θρόνου πού δημοσιεύτηκαν εἶναι τὰ ἐπίσημα τῆς ἀνασκαφῆς στοιχεία.

Τὸ Συμβούλιο τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας καὶ ἡ ἐντεταλμένη Ἐπιτροπὴ πού ἐξέτασε τὸ ζήτημα, κρίνουν ὅτι τὸ ὅλο θέμα ἀποτελεῖ ἀτυχῆ, ἐὰν δὲν εἶναι σκόπιμη, ἐπιστημονικὴ παρεκτροπὴ πού ὀφείλεται σὲ ἐπίδραση ἄλλης ἀτυχεστέρας περιπτώσεως πού ἀπασχόλησε κυβερνητικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς κύκλος κατὰ τὸ 2014-2015, καὶ μᾶς διέσυρε διεθνῶς.

Μὲ τιμὴ

Βασίλειος Χ. Πετράκος

Γενικὸς Γραμματεὺς

τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας

καὶ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν